

Sygn. akt II Ca 373/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 czerwca 2013 roku

Sąd Okręgowy w Szczecinie II Wydział Cywilny Odwoławczy

Przewodniczący: SSO Sławomir Krajewski

po rozpoznaniu w dniu 5 czerwca 2013 roku w S. na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa S. Z.

przeciwko M. P.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda od wyroku Sądu Rejonowego Szczecin - Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie z dnia 24 stycznia 2013 roku, sygn. akt III C 1906/12

oddala apelację.

Sygn. akt II Ca 373/13

UZASADNIENIE

Powód S. Z. wniósł o zasądzenie od pozwanego M. P. na swoją rzecz kwoty 1568,68 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 21 kwietnia 2012 roku do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu podał, że pozwany zawarł z A. Z. umowę zlecenia, na podstawie, której miał świadczyć na rzecz zleceniodawcy usługi w zakresie pośrednictwa w zawieraniu umów handlowych. Wskazał, że w ramach wykonania tej umowy strony zawarły umowę użyczenia pojazdu marki A. (...) o nr rej. (...). Wskazał, że dnia 3 lutego 2012 roku pozwany zwrócił mu przedmiotowy samochód, lecz w chwili jego zwrotu posiadał on widoczne uszkodzenia w postaci wgniecionego i pękniętego zderzaka przedniego, pękniętego plastiku mocującego tablicę rejestracyjną oraz cofniętego wzmocnienia czołowego maski. Wskazał, że na naprawę uszkodzeń pojazdu przeznaczył kwotę wymienioną w pozwie.

Nakazem zapłaty z dnia 22 czerwca 2012 roku wydanym w postępowaniu upominawczym Sąd Rejonowy Szczecin - Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie orzekł o obowiązku zapłacenia przez pozwanego na rzecz powoda kwoty 1568,68 zł, wraz z odsetkami wskazanymi w treści nakazu oraz kwotą 647 zł tytułem kosztów postępowania.

Pozwany złożył sprzeciw od powyższego nakazu zapłaty i zaskarżając nakaz w całości, podniósł, że nie ponosi odpowiedzialności za szkodę, bowiem doszło do niej nie z jego winy. Nadto zakwestionował powództwo tak, co do zasady, jak i wysokości.

W toku procesu strony podtrzymały dotychczasowe stanowiska.

Wyrokiem wydanym w sprawie III C 1906/12 w dniu 24 stycznia 2013 roku Sąd Rejonowy Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie: oddalił powództwo I.) oraz zasądził od powoda na rzecz pozwanego kwotę 617 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sąd Rejonowy oparł swoje rozstrzygnięcie na ustalonym w sposób następujący stanie faktycznym:

Dnia 21 października 2011 roku powód S. Z. zawarł z pozwanym M. P. umowę użyczenia pojazdu marki A. (...) o nr rej. (...). Umowa ta była zawarta w celu realizacji przez pozwanego umów zlecenia zawartych z A. Z.. Tego samego dnia pojazd został mu wydany. W chwili wydania pojazd miał drobne rysy na tylnym zderzaku. Pozwany oświadczył, że przyjmuje na siebie pełną odpowiedzialność materialną za powierzone mu mienie.

Dnia 3 lutego 2012 roku, ok. godz. 8:30 pozwany poruszał się przedmiotowym pojazdem kierując się z miejsca garażowania pojazdu, tj. w S. przy ul. (...) do miejsca zdania pojazdu powodowi, tj. w S. przy ul. (...). Z tego powodu poruszał się wówczas ulicą (...). Ze względu na oblodzenie jezdni pozwany poruszał się z prędkością ok. 30 km/h. Dojeżdżając do skrzyżowania z ul. (...), dostrzegł czerwone światło na sygnalizatorze przed skrzyżowaniem. Ok. 20 metrów przed tym miejscem rozpoczął manewr hamowania pojazdu. Ze względu na oblodzenie jezdni manewr ten okazał się nieskuteczny i przedmiotowy pojazd uderzył w jadący przed nim pojazd kierowany przez P. S.. Chwilę po zdarzeniu pozwany oraz P. S. zjechali na pobliski parking sklepu (...).

Na skutek tego zdarzenia w pojeździe powoda doszło do uszkodzenia ramki pod tablicę rejestracyjną oraz pęknięcia zderzaka.

Tego samego dnia pozwany powiadomił powoda o zdarzeniu. Powód przyjechał na miejsce zdarzenia i przeprowadził oględziny pojazdu. Po oględzinach przejął pojazd od pozwanego i udał się nim pod miejsce prowadzenia działalności.

Kilka dni później powód zlecił K. T. naprawę pojazdu. Strony tej umowy ustaliły wynagrodzenie w wysokości 1200 zł. Dnia 6 lutego 2012 roku powód nabył belkę zderzaka przedniego do A. (...) za kwotę 100 zł. Tego samego dnia powód nabył dwa uchwyty za kwotę 68,68 zł.

Pismem z dnia 10 kwietnia 2012 roku powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 1568,68 zł tytułem kosztów naprawy uszkodzonego pojazdu.

Pismem z dnia 19 kwietnia 2012 roku pozwany odmówił zapłaty.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Rejonowy uznał powództwo, oparte o art. 714 kc, za niezasadne.

Sąd podał, że powód winien był wykazać, że strony łączyła umowa użyczenia, a także to, że w wyniku jej wykonywania doszło do uszkodzenia rzeczy na skutek używania jej w sposób sprzeczny z umową albo z właściwościami lub przeznaczeniem rzeczy. Winien był również wykazać wysokość szkody związanej z uszkodzeniem rzeczy używanej w sposób wskazany wyżej.

W ocenie sądu okoliczności powyższe powód wykazał jedynie częściowo. Bezsporne było to, że strony zawarły umowę użyczenia pojazdu marki A. (...) opisanego w pozwie. Bezsporne było również to, że w wyniku zdarzenia z dnia 3 lutego 2012 roku doszło do uszkodzenia pojazdu. Z zeznań pozwanego oraz świadka P. S. wynika, że do uszkodzenia doszło w wyniku nieudanego manewru hamowania spornego pojazdu i uderzenia w tył pojazdu kierowanego przez P. S.. Wynika z nich również, że pozwany spornym pojazdem poruszał się z prędkością ok. 30 km/h i manewr hamowania rozpoczął ok. 20 m przed skrzyżowaniem, co z uwagi na oblodzenie jezdni okazało się niewystarczające.

Z tego względu Sąd uznał, że pozwany używał przedmiotowy pojazd w sposób sprzeczny z jego właściwościami.

Dalej Sąd wskazał, że ewidentnie sporne pozostawały okoliczności związane z zakresem uszkodzeń pojazdu w następstwie tego zdarzenia. W sprzecznie pozwany zaprzeczył tym okolicznościom, przyznając jedynie to, że doszło do uszkodzenia ramki mocującej tablicę rejestracyjną oraz pęknięcia zderzaka. W takiej sytuacji, zgodnie z treścią art. 229 k.p.c., jedynie fakt pęknięcia zderzaka przedniego oraz ramki mocującej nie wymagał przeprowadzenia dowodu. Zgodnie z treścią art. 230 k.p.c. można uznać niektóre fakty za przyznane, ale tylko takie, co do których strona nie wypowie się. Z uwagi na wyraźne zaprzeczenie tym okolicznościom, na powodzie spoczywał ciężar ich udowodnienia.

W ocenie Sądu powód ciężarowi temu nie podolał. W toku procesu wskazał, że w wyniku zdarzenia z dnia 3 lutego 2012 roku doszło także do uszkodzenia maski pojazdu oraz układu klimatyzacji. Na dowód tego przedstawił dowody z

zeznań świadków: P. N. oraz K. T., którzy zeznali, że takie uszkodzenia zauważyli. Niemniej jednak z zeznań świadka P. S. wynika, że doszło do uszkodzenia jedynie tych elementów, którym pozwany nie przeczył. Sąd zwrócił uwagę na to, że P. N. oraz K. T. są znajomymi powoda i realizowali na jego rzecz określone zadania. Tymczasem P. S. jest osobą obcą zarówno dla samego pozwanego, jak i powoda. W takiej sytuacji sąd nie miał żadnych podstaw, by przypuszczać, że jego zeznania mogły być niezgodne z prawdą. Nadto sąd zauważył, że do sprzeciwu pozwany dołączył zdjęcia, na których widoczne są uszkodzenia pojazdu wskazane przez pozwanego, zaś nie są widoczne dodatkowe uszkodzenia, na które powołuje się pozwany.

Ponadto Sąd zwrócił uwagę na podniesiony przez pozwanego zarzut niewykazania roszczenia także, co do wysokości. W tym zakresie sąd uznał, że powód nie przedstawił żadnego dowodu świadczącego o wysokości poniesionej szkody. Co prawda przedstawił dowód w postaci zeznań świadka K. T., z których wynika, że strony umówiły się na naprawienie pojazdu za kwotę 1200 zł, jednak z żadnego dowodu nie wynika, że wynagrodzenie to było adekwatne i konieczne do naprawienia uszkodzeń pojazdu. Podobnie sąd ocenił dowody z oświadczenia sprzedającego belkę zderzaka oraz paragonu fiskalnego, uznając, że powód nie wykazał zasadności poniesienia tych kosztów.

Mając na uwadze powyższe okoliczności, Sąd oddalił powództwo, o czym orzekł jak w pkt I sentencji wyroku.

O kosztach procesu sąd orzekł zgodnie z treścią art. 98 § 1 i 3 kpc, uznając, że w wyniku oddalenia powództwa, powód jest stroną przegrywającą spór. W takiej sytuacji winien zwrócić pozwanemu koszty procesu, na które składały się: koszty zastępstwa procesowego oraz opłaty skarbowej od udzielonego pełnomocnictwa. W takiej sytuacji sąd orzekł jak w pkt II sentencji.

Apelację od powyższego wyroku wywiódł powód i zaskarżając wyrok w całości, wniósł o jego zmianę i orzeczenie, co do istoty sprawy poprzez zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kwoty 1568,68 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w zapłacie od dnia 21 kwietnia 2012 roku i zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania za obie instancje, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych.

Orzeczeniu zarzucono naruszenie prawa procesowego, to jest art. 233 § 1 kpc wskutek dowolnej, jednostronnej i wybiórczej oceny zgromadzonego materiału, poprzez uznanie za niewiarygodne logicznych i konsekwentnych zeznań świadków P. N. i K. T., którzy podtrzymali w zeznaniach treść swoich wcześniejszych, pisemnych oświadczeń, wyjaśnień powoda oraz uznanie za nieudowodnione, iż koszty poniesione na naprawę pojazdu były uzasadnione w sytuacji, gdy bezsporne były uszkodzenia na których naprawę powód przedstawił paragony i zaświadczenie z aukcji kupującego.

W uzasadnieniu apelujący wskazał, że pogląd sądu jakoby powód nie udowodnił wysokości i zasadności swojego roszczenia nie ma oparcia w zgromadzonym materiale dowodowym, co winno doprowadzić do zmiany wyroku Sądu I instancji. Wskazał dalej, że świadek S. rzekomo bezstronny, jako że nie był zainteresowany uszkodzeniami auta - skoro uzyskał oświadczenie sprawcy kolizji, a sam nie doznał żadnych szkód - mógł po prostu nie zauważyć głębszych uszkodzeń pojazdu marki A., tym bardziej tych znajdujących się wewnątrz pojazdu. Jest zaś powszechnie wiadomym, że zderzenie z pojazdem zaopatrzonym w hak holowniczy prowadzi do głębszych uszkodzeń. Kolejno podkreślił, że skoro sąd ustalił bezspornie, że doszło do uszkodzenia ramki tablicy rejestracyjnej oraz przedniego zderzaka, to niczym nieuzasadnione jest twierdzenie, że wykazane wydatki na ten cel zostały poniesione przez powoda bez uzasadnienia. Stoi to w rażącej sprzeczności nie tylko z zasadami prawidłowego, logicznego rozumowania, ale z samą treścią art. 714 kc. Skoro zostało bezspornie ustalone, że pozwany doprowadził do zniszczenia przedniego zderzaka i tablicy rejestracyjnej, to uznać należy, że wydatki poniesione przez powoda na zakup nowego zderzaka oraz ramki i tablicy są uzasadnione. Zdaniem apelującego przy takim założeniu Sądu I instancji, trzeba by przeprowadzić dowód na okoliczność, że należy wymienić uszkodzony zderzak i ramkę tablicy, co jest praktycznie niemożliwe, ponieważ rozumując absurdalnie można jeździć samochodem uszkodzonym, poobijanym i porysowanym. Jednakże skoro powód dał w używanie sprawny i nieuszkodzony w tym zakresie samochód pozwanemu, a ten przez niewłaściwe użytkowanie rzeczy pogorszył jej stan, to powód nie potrzebuje większego uzasadnienia dla wymiany zepsutego zderzaka i tablicy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja okazała się bezzasadną i jako taka podlegała oddaleniu.

Sąd Odwoławczy podziela ustalenia faktyczne dokonane przez Sąd I instancji w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku i przeprowadzone w ich świetle rozważania prawne. Nie zachodzi, przeto konieczność i potrzeba powielania tychże wywodów (vide: wyrok SN z dnia 16 lutego 2006 r., IV CK 380/05, LEX nr 179977).

Przeciwko zasadności rozstrzygnięć zawartych w zaskarżonym wyroku nie mogą przemawiać zarzuty podniesione w zażaleniu skarżącego.

Sąd Rejonowy trafnie uznał, że wobec sporności pomiędzy stronami okoliczności wysokości szkody, powód winien był, zgodnie z ogólną regułą rozkładu ciężaru dowodu, normowaną w art. 6 kc, wykazać również wysokość szkody zaistniałej w jego pojeździe.

Dla ustalenia tej okoliczności niezbędnym jest posiadanie wiedzy specjalistycznej, przynależnej na potrzeby postępowania cywilnego, wyłącznie biegłemu i uzewnętrznianej przez wydanie przez niego opinii, na podstawie art. 278 i dalszych kpc.

W drodze takiego dowodu winna być także przeprowadzona weryfikacja kwoty, jaką powód wydatkował na naprawę pojazdu oraz potrzeba i miarodajność kosztów nabycia części zamiennych.

W żadnym wypadku za przesądzające nie może tu być uznane samo tylko poniesienie takich kosztów przez powoda.

Tymczasem powód, reprezentowany przez pełnomocnika zawodowego wniosku o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego nie zgłosił. Przeszkody ku temu nie stanowiła okoliczność, że sprawa jest rozpoznawana w postępowaniu uproszczonym, gdyż w razie zgłoszenia takiego wniosku Sąd rozpoznałby sprawę z pominięciem przepisów o postępowaniu uproszczonym (art. 505⁷ kpc).

Mając na uwadze wszystko powyższe, na podstawie art. 385 kpc, orzeczono jak w sentencji wyroku.